உ

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

கும்பகோணம்.

ப்ரசுரம் 47.

எது வழி?

எந்நாளும் நன்னாளெனப் பலராலும் புகழப்பட்ட இப்பாரத நாட்டில் அங்கங்கு வெள்ளமிகுதியாலும், பூகம்பத்தினாலும், பற்பல வ்யாதிகளாலும், ஜாதித்வேக்ஷத்தினாலும், ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அளவிலாக் கக்ஷடங்களை அறியாதார் யாருமில்லை. இவ்வுலகில் காரணமில்லாமல் கார்யம் ஏற்படாதென்பது திண்ணம். அக்காரணங்களுள் சிற்சிலவைகளே நம்மால் தெளிவுற அறியக்கூடியவை. மற்றவை நமது சிற்றறிவிற்கு எட்டாமற் போனாலும் அத்தகைய கார்யங்களுக்கு உற்ற காரணம் இருந்தே தீரவேண்டுமென்று பொதுவாய் நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோம்.

தற்காலம் நம் தேசத்தவர்களுக்கு நேர்ந்திருக்கும் சொல்லமுடியாதா கொடிய கஷ்டத்திற்கும் ஏதோ காரணம் இருத்தல் வேண்டுமென்று நன்கு புலன்படும். அது நமது சிற்றறிவிற்கும், யுக்திக்கும் எட்டாத காரணம் பற்றி அதையறிவதனால் ஏற்படும் பயன் யாதுமில்லை என்றாவது, பயனற்ற இவ்விஷயத்தில் ப்ரயாசைப்படுவது அனாவச்யமென்றாவது சொல்லுவது அறிஞர் கூற்றாகாது. ஏனெனில், இக்காரணத்தையறிந்த பின்னரே, இனியும் இவ்வித கஷ்டம் நேராமலிருக்கவேண்டி நம்மாலியன்றவரை அதற்குள்ள பரிகாரங்களைச்செய்து அதை விலக்கவியலும். அப்படிக் கவனித்துச் செய்யாவிட்டால் மீண்டும் இவ்வித கஷ்டங்களுக்குள்ளாகும்படி நேரிடுமாகையால் அக்காரணத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்கு வேண்டிய பரிஹாரம் செய்யவேண்டுவது இன்றியமையாததாகும். ஏதாவது காரணமிருக்குமென்று மேனோக்காய் ஊகித்தாலும் பயனப்டாது. ஏனெனில் காரணம் யாதென்று குறிப்பிட்டறிந்தாலன்றி, அதற்குத்தகுந்த பரிஹாரம் தேடுவது அஸாத்யமாகும். இனி நமது புத்திக்கெட்டாத விஷயத்தில் நாம் செய்வது யாதெனில், அதற்குள்ள வழியையும் நமது சாஸ்த்ரங்கள் புகட்டியிருக்கின்றன. அதுவும் நம்மைக்காட்டிலும் சிறந்த புத்தியுடையவர்களும் தவ வலிமை பெற்றவர்களுமான மஹான்களில் எவரேனும் ஒருவர் உலக நன்மையைக் கருதி இதனுண்மையான காரணத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றனராவென்று கவனித்தல் வேண்டும்;

இங்ஙனம் கவனிக்குமிடத்து, சரக ஸம்ஹிதையில் விமான ஸ்தானத்தில், ஜனபதோத்வம்ஸநீயம் என் கிற மூன்றாவது அத்யாயத்தில், அக்னிவேச மகைஷியானவர் பகவானான ஆத்ரேயரைப் பார்த்து

“ஹமவநு கூ௴தொ ஊ௰லமெஷொ௦ வாயுாஷீநா௦ வெெஹ௴ண்யஊ௴தூஉ)தெ?

யெநொவஙளா ஜநவஉஊ௴யூ௦ஸயநுதி”

பகவன் குதோ மூலமேஷாம் வாய்வாதீனாம் வைகுண்யமுத்பத்யதே |

யேனோபபன்னா ஜனபதமுத்வம்ஸயந்தி ||

ஸ்வாமி! ப்ருத்வி, அப்பு, தேயு, வாயு முதலான பூதங்கள் சிற்சில ஸமயங்களில் இயற்கையான நிலைமையினின்றும் மாறி விகாரக்தையடைந்து, தேசங்களுக்கும் அதிலுள்ள ப்ராணிகளுக்கும் கெடுதியையுண்டு பண்ணுகின்றனவே, அதன் காரணம் யாது? என்று கேட்க, ஆத்ரேய மஹர்ஷியும் பின்வருமாறு சொன்னார்:- "காற்று முதலியவற்றால் ப்ராணிகளுக்குக் கெடுதி நேருடுவதற்கு காரணம் முன் செய்த தீவினை. இவ்விரண்டிற்கும் காரணம் அறிவின்மையாம். அதெப்படியென்றால், ஒரு தேசத்திற்கோ நகரத்திற்கோ அல்லது க்ராமத்திற்கோ தலைவனா-யுள்ளவன் தர்ம நெறி மீறி அதர்மமாக ஜனங்களை நடத்துவானானால் அவனை அனுஸ்ரித்த தேசத்தினர், நகரத்தினர், அல்லது க்ராமத்தினர், அந்த அதர்மத்தையே வ்ருத்தி செய்வார்கள். அவ்வதர்மம் தர்மத்தை மறைத்துவிடும். தர்மம் மறைந்துவிடவே ப்ராணிகள் தேவர்களால் விடப்படுவார்கள். அப்பொழுது வஸந்தருது முதலிய காலங்கள் மாறிவிடுகின்றன. அதனால் மழை சரியாக பெய்வதில்லை. வர்ஷித்தாலும் விபரீதமாய் பெய்யும். காற்று சரியாய் வீசுவதில்லை. பூமி கெட்டுவிடுகிறது. தண்ணீர் வற்றிவிடுகின்றது. ஓழதிகள் தங்கள் ஸ்வபாவத்தைவிட்டு விகாரப் படுகின்றன. அப்போழுது தேசமே கெட்ட காற்று முதலியவற்றின் ஸ்பர்சத்தினாலும் ஆஹார தோஷத்தினாலும் அழிந்து விடுகின்றது."

தற்காலத்திய பதார்த்த சாஸ்த்ரத்தில் மிகத் தேர்ச்சியடைந்தவர்களும், ஆங்கில வைத்திய முறையில் பயின்றவர்களும், பண்டிதர்களான வைத்தியர்களும் (Health Experts) ஜலம், காற்று, இடம், முதலியவை அசுத்தமடைந்திருக்கின்றன வென்று மட்டும் கூறுகின்றனரேயன்றி அதைக் கணக்கெடுத்தவர் யாவர்? முன் ஸரிவரயிருந்தபொழுது அவற்றினுள்ளிருந்த ஸாரம் யாது? அந்த ஸாரம் இப்பொழுது எங்கு போயிற்று? அவ்வித ஸாரத்தை போக்கியவர் யாவர்? இவ்விஷயங்களை அவர்கள் நிச்சயம் செய்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆசாரம் சீர்குலைந்து, தர்மம் தாழ்ந்து, அதர்மம் மேலிட்டு, தேவர்களுக்கு அதிகமான மனவருத்தமுண்டாகும் காலத்தில் அவர்கள், மண்மாரி, கல்மழை, உதிரமழை, தீமழை, கொள்ளிவிழுதல் முதலிய உத்பாதமான குறிகளையுண்டு பண்ணி, அவற்றின் மூலமாக, மனிதர்களுக்குப் பின்னால் உண்டாகும் கஷ்டங்களை முன்னமே அறிவிக்கின்றனர். ப்ருஹத்ஸம்ஹிதை என்ற க்ரந்தத்தில் வராகமிஹிராசார்யார் இவ்விஷயத்தைத் தேளிவாக உபதேசிக்கிறார். அத்தகைய விபத்துக்கள் நிகழுங்காலத்து, தேவர்களைத் திரும்பவும் நமக்கு அநுகூலமாயிருக்கும்படி நல்ல கார்யங்களைச் செய்துகொள்வதே க்ஷேமத்தை அடைய சரியான மார்க்கமாகும். ப்ராணிகளிடத்து தயை, தானம், பலிகள், தேவர்களின் பூஜை, தர்மசாஸ்த்ரங்களைப் படித்து அதன்படி நடப்பது, மஹான்களாகிய மகர்ஷிகள், புண்யாத்மாக்கள் முதலியவர்கள் சரித்திரங்களைப் படித்தல், ஸாத்விகர்களான பெரியோர்களுடன் இணங்குதல் முதலிய நற்கருமங்களே ஸர்வேச்வரனுடைய அநுக்ரஹம் பெற வழியாகும். இதுகொண்டே சரகாசார்யாரும் உத்பாதங்களான கொடிய நோய்கள் உண்டாவதற்குக் காரணம் அதர்மமே யென்று கூறியவிடத்து, அவற்றை அறவே விலக்கும் திறமைவாய்ந்த அருமந்திரமாகக் கீழ்வரும் ச்லோகங்களை உபதேசித்தருளினார் போலும்.

ஸத்ஂ ஹூதஊயா ஊாநஂ ஙயயொ ஜெவதாவூநழ ।

ஸூவ்ருத்தஸ்ா நூவ்ருக்ஷிஙு வ்ருஶஜொ ஶூவீதிராத்ூநஃ ॥

ஹிதஂ ஜநவஜாநாஂ ச ஶிவநாஜொவஸெவநஃ ।

ஸெவநஂப்ரஹ்ஹசயபூஸ்ய தயெவ ப்ரஹ்ஹசாரிணாஃ ॥

ஸஜயா யஃபுஶாஸ்த்ராணாஂ உஹஷீணாஂ ஜிதாத்மநாஃ ।

யாஂமிபூகெஸ்ஸாக்விகெநித்யஂ ஸஹாஸ்யா வ்ரதஸஃமதைஃ ॥

ஐத்யெதத்பெஷஜஂ ப்ரொக்தமாயுஷஃ வரிவாலநஃ ।

ஊஷாஜகநியதொ ம்ருத்யுஸ்தஸ்மிந்காலெ ஸுதாருணெ ॥

சத்யம் பூததயா தானம் பலயோ தேவதார்சனம் |
ஸுவ்ரத்தச்யானுவ்ரத்திஷ்ச ப்ரஷமோ குப்திராத்மன: ||
ஹிதம் ஜனபதானாம் ச சிவநாமோபஸேவனம் |
ஸேவனம்ப்ரம்ஹசர்யஸ்ய ததைவ ப்ரம்ஹசாரிணாம் ||
ஸயிகதா தர்மசாஸ்த்ராணாம் மஹர்ஷீணாம் ஜிதாத்மனாம் |
தார்மிகைஸ்ஸாத்விகைர்நித்யம் ஸஹாஸ்யா வ்ரத்தஸம்மதை: ||
இத்யேதத்பேஷஜம் ப்ரோக்தமாயுஷ: பரிபாலனம் |
ஏஷாயிகனியதோ ம்ருயுஸ்தஸ்மின் காலே ஸுதாருணோ ||
உண்மையே பேசுதல், ப்ராணிகளின்மேல் தயை, தானம் செய்வதில் உத்ஸாகம், பலிகொடுத்தல், தேவதார்ச்சனம், நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தல், மனதையடக்குதல், ஆத்மாவை ரக்ஷித்தல், தேசநன்மையை நாடுதல், ப்ரம்ஹசர்யத்தையனுக்ஷ்டித்தல், தர்மசாஸ்த்ரங்களை அறிந்து அதன்படி நடத்தல், மங்களகரமான கார்யத்தை ஸேவித்தல், இந்த்ரியங்களை ஜெயித்தல், மஹான்களுடைய சரித்திரங்களைப் படித்தல், கேட்டல், பெரியோர்களால் மதிக்கப்பட்ட ஸாதுக்களான தர்ம சீலர்களுடன் எப்பொழுதும் ஸஹவாஸம் செய்தல், இவைபோன்ற நற்கர்மங்களெல்லாம் ஆயுளை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுமுபாயங்களாகும்.

இங்கு கூறப்பட்டுள்ள வசனங்களால், பெரும்பாலும் இக்காலத்திய மனிதர்களுக்கு அறிவு, ஆயுள், தேஜஸ், வலிமை, தைர்யம், ஆரோக்யம், முதலியவை மிகக்குறைவடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் தேவர்களின் உத்ஸாகத்தைக் குறைக்கக்கூடிய மாந்தர்களிடமுள்ள தர்மக்குறவும் அதர்மானுஷ்டானமும் என்று நிச்சயமாய் சொல்லலாம். இக்குறையை நீக்கவே மனு, யாக்ஞவல்க்யர் முதலிய மஹான்களாகிய மஹர்ஷிகள், சிறியர் முதல் பெரியார் வரையிலும், எளியோர் முதல் செல்வந்தர் வரையுலும், அவரவர்கள் சக்திக்கியன்றவாறு அனுக்ஷ்டிக்க வேண்டிய தர்மங்களை நன்கு வகுத்துபதேசிக்கின்றனர். விநாஶகாலெ விவரீத பூத்திஃ

"விநாச காலே விபரீத புத்தி:" (ஆபத்து வருங்கால் அதற்கனுகுணமாக விபரீதபுத்தியும் தோன்றும்) என்கிற ஆன்றோர் சொல்லுக்கிணங்க, நமது நலத்தைக் கருதியே மஹான்களான ரிஷிகள் இவ்விதம் கூறியிருக்கிறார்கள், என்கிற நன்றியை மறந்து, ஸநாதன் தர்மங்களை-யறவே விட்டு, நவநாகரீகத்தில் மதி மயங்கி பெரியோர்களைப் புறங்கூறி, விதவா விவாஹம், ருதுமதீ விவாஹம், தீண்டாமையொழித்தல், எல்லா ஜாதியாரும் கலந்துண்பது, நியமனமின்றி கண்ட இடத்தில் ராஜஸ, தாமஸ ஆகாரங்களைப் புசிப்பது, ச்ருதி, ஸ்ம்ருதிகளை அலட்சியம்

செய்து நிந்திப்பது, த்விஜர்கள் வேதாத்யயனம் செய்யாமலும், யாகம் செய்யாமலும் இருப்பது, கலப்பு விவாஹம் செய்வது முதலிய பற்பல அதர்ம லதையை நாம் அன்புடன் ஓங்கும்படி செய்துவருகிறோம். இவ்விதம் செய்வதே நமது நலத்திற்கு முக்கிய ஸாதனமென்று நினைத்து உலக க்ஷேமத்திற்கு இன்றியமையாத தர்மத்தை பொது நன்மைக்கு இடையூறாயுள்ளதென்று பறைசாற்றி, அத்தகைய உயர்ந்த தர்மத்தை வெகுதூரத்திற்கப்பாலோட்டி, மிகக்கொடிய கஷ்டங்களுக்குக் காரணமான அதர்மமே நமது ஸுகத்திற்குற்ற ஸாதனமென நிலைநாட்டி-யனுஷ்டிக்க முன் வந்து விட்டோம். அந்தோ என்ன பரிதாபம்.

இவ்வாறு ஈசனிடத்தும், தேவதைகளிடத்தும், நமது வேத சாஸ்த்ரங்களிடத்தும் விச்வாஸமும் அச்சமின்றி அதர்மத்தையே அனுஷ்டிக்க முன் வந்துவிட்டோமாதலால்

ஃது்ுக்தகடை: ஃுண்்ுஃாஃைஃிஹைஃ ஃஃாஃஸ்ஃுதே।

அத்யுத்கடை: புண்யபாபைரிஹைவ பலமஸ்னுதே /

"அளவுகடந்த புண்யங்களையோ, பாபங்களையோ ஒருவன் செய்வானாகில் அவற்றின் பலனை இப்புவியிலேயே அவன் அனுபவிப்பான்" என்னும் பெரியோர் வாக்கிற்கிணங்க எதிர்பாராத அதிவ்ருஷ்டி, அனாவ்ருஷ்டி, காலரா, ப்ளேக், பஞ்சம், கொலை, கொள்ளை, கொடிய நோய்கள் ஆகிய இத்தகைய பூதங்களின் ப்ரகோபங்களால் மிகக்கொடிய கஷ்டங்களை உண்டுபண்ணுகிறார்கள் என்று சரகாசார்யார், வராஹமிச்ரர் முதலிய மஹான்கள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல நன்றாய் விளக்கியுள்ளனர்.

உலக நன்மைக்காக உழைக்கவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்ட பெரியோர்காள்! அதர்மத்தையே தர்மமென்று ப்ரமித்து, தாமும் அனுஷ்டித்து, பிறரையும் அனுஷ்டிக்கும்படி செய்து, பூதங்களின் ப்ரகோபத்தால் ஏற்படும் பஞ்சம் முதலிய விபத்துக்களை நமது நாட்டுக்கு மீண்டும் அடிக்கடி அழைப்பது உசிதமாமோ? இனியாகிலும் நமது ஸநாதன தர்மங்களை தேளிவுற உணர்த்தும் வேத சாஸ்த்ரங்களின் கருத்தை உலக நன்மையை நாடியே வெளியிட்டருளிய கருணாநிதிகளும் மஹான்களுமான மஹர்ஷிகளிடத்தில் உறுதியான பக்தியுடன் அவர்கள் கூறியுள்ளவாறு வர்ணாச்ரம தர்மங்களைக் கடைபிடித்தொழுகி, மற்றவர்களும் அதையே பின்பற்றி க்ஷேமத்தை அடையும்படி முயற்சிப்போமாக. இவ்வாறு செய்வோமானால் ஸ்ரீ ஸர்வேச்வரனும் மற்றமுள்ள தேவர்களும் மிகச் சந்தோஷமடைந்து இவ்வுலகில் இவ்வித ஆபத்துக்கள் நம்மை அணுகாவண்ணம் நம்மைக் காப்பதுமன்றி, மேலுலகிலும் நமக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறார்களென்பதில் சிறிதும் ஸந்தேகமில்லை.

ஸ்ரேயாந் ஸ்வதர்மோ விகுணஃ பரதர்மாத் ஸ்வநுஷ்டிதாத் ।

ஸ்வதர்மே நிதநம் ஸ்ரேயஃ பரதர்மோ பயாவஹஃ ॥ கீதா ங.நரு.

ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோஷமபி ந த்யஜேத் । கீதா கஅ.சஅ

ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபிரதஃ ஸம்ஸித்திம் லபதே நரஃ । கீதா கஅ.சரு

ஸ்ரேயான் ஸ்வதர்மோ விகுண: பரதர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் |
ஸ்வதர்மோ நிதனம் ஸ்ரேய: பரதர்மோ பயாவஹ: || கீதா 3. 35
ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோஷமபி ந த்யஜேத | கீதா 18. 48
ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபிரத: ஸம்ஸித்திம் லபதே நர: | கீதா 18.45
என்ற வசனங்களால், ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குற்ற தர்மத்தை, அது தோஷத்துடனிருப்பினும், நன்கு அனுஷ்டிக்க இயலாவிடினும், நமது சக்திக்கியன்றவரை அனுஷ்டித்தாலும் அது நமக்கு நன்மையே பயக்கும்; வேறு வர்ணங்களுக்கோ அல்லது ஆச்ரமங்களுக்கோ விதிக்கப்பட்ட தர்மத்தை நாம் விதி வழுவாது பின்பற்றினும், அதனால் நமக்குப் பயமும் கக்ஷ்டமுமே ஏற்படுகிறதென்று, கீதாசார்யரான ஸ்ரீ பகவானும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் ஸகல ஜனங்களும் சாஸ்த்ரத்தையும் தர்மத்தையும் நம்பி, அதன் வழிப்படி நடந்துவர வேண்டியது மிகவும் அவச்யம்.

அப்படி இல்லாமல் சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய தர்மங்களுக்கு விரோதமாக இப்போதைப்போல் நடந்து வந்தால் உருவில்லாமல் போவோம் என்பது நிதர்சனம். ஆனால் ஒருவரும் கஷ்டத்தைத் தானாக விரும்பமாட்டார்கள். நாம் கக்ஷ்டப்படாமல் ஸுகம் அனுபவிக்க சாஸ்த்ரங்களில் என்ன சொல்லியிருக்கிறதோ, முன்னோர்கள் எதைச்செய்து தீர்க்காயுஸோடு நோய், நொடி இல்லாமல் எப்பொழுதும் ஸந்துக்ஷ்டியாயிருந்தார்களோ, அதை அறிந்து அதன்படி நடந்தால் மாத்திரம் க்ஷேமம் உண்டாகும். மதுரைக்குப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவன் சென்னைக்குப் போகும் ரயிலில் ஏறி உட்கார்ந்தால் எப்படி மதுரை போகமுடியாதோ அதுபோல் க்ஷேமத்தை விரும்புவன் சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியபடி நடந்தால்தான் சௌக்யமாயிருக்கமுடியுமேதவிர சாஸ்த்ர விருத்தமான கார்யங்களைச் செய்து வந்தால் க்ஷேமம் அடையமுடியாது. ஸகலமான ஜீவராசிகளும் சௌக்யமாயிருக்க சாஸ்த்ரத்தில் வேண்டிய வழி சொல்லியிருக்கும்போதும், நமது முன்னோர் அதன்படி நடந்துவந்து ஆரோக்ய திடகாத்ரமாயும் தீர்காயுளோடும் இருந்தது நமக்கு நன்றாக தெரியும்போதும், அதைவிட்டு வ்யாதி முற்றியவன் அந்த மருந்தை சாப்பிடுவோமா இந்த மருந்தை சாப்பிடுவோமா வென்று ஒரு நாளுக்கு ஒரு மருந்தாய்ச் சாப்பிட்டு, ஒரு மருந்திலும் உபயோகமில்லாமல் போவதுபோல், நமது ஜனஸமூகத்திற்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டம் எதனால் வந்தது என்பது தெரியாமலும், தெரிந்தும் அதில் நம்பிக்கையுற்றும், விதவா விவாஹம் செய்துவிடலாமா? ருதுமதி விவாஹம் செய்யலாமா? கோவிலில் தீண்டாதாரை விட்டுவிடலாமா? வர்ணாச்ரம தர்மங்களை ஒழித்து ஆடு மாடு மாதிரி எந்தப்புருஷன் எந்த ஸ்த்ரியை வேண்டுமானாலும் விவாஹம் செய்துகொள்ளும் சட்டம் செய்யலாமா? சொத்துக்களை எல்லோரும் ஸமமாய்ப் பிரித்து கொடுக்கலாமா? கோயிலிலும் ஸ்கூல்கள் வைக்கலாமா? என்று இப்படியெல்லாம் பல பல யோஜனை செய்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். நமது சாஸ்த்ரத்தை நம்பி அதன்படி எல்லோரும் நடக்க முற்பட்டாலொழிய வேறு எந்தச் சட்டத்திலும் முயற்ச்சியிலும் சௌக்யம் உண்டாகாது.

இப்படிக்கு,
வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.